

PRYZRĄDZANNY (1) ai

przyrządzanny, [przyrządzany].

a jasne.

sg m N przyrządzanny. ◊ [G przyrządzannego. ◊ L przyrządzannem, przyrządzanem.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów): przyrządzanny.

Przeznaczony na przygotowanie do czegoś:

Zestawienie: »dzień przyrządzan(n)y« = wigilia Paschy, dzień przeznaczony na ostateczne przygotowanie wszystkiego do uroczystości paschalnych, może też wigilia szabatu, tzn. piątek; *parasceve* PolAnt: A gdy iusz był wieczór/ iusz był dzień przyrządzanny który tudziész przed sobbotą bywá (*marg*) iest przed sobbociem (–) [*quia erat Parasceve, quod est ante Sabbatum*] przyšzedł Ioseph z Arimáthjiéi MurzNT Mar 15/42; [Nazaiutrz zaś/ to iest dnia (*marg*) iutrzejšzego (–) który idzie po dniu przyrządzannem zebrali się Biskupi i Phariseufzowie do Piláta rzeknąc MurzNT Matth 27/62 (*Linde*); [koment do Matth 27/62:] Dnia który idzie po dniu przyrządzanem rć. To iest po dniu którego tedy na święto iednego dnia dwoie/ na imię sobbotne i wiekonocné [!] rzeczy potrzebne gotowali/ to iest/ wámę sobbotę a wielkęnoc żydowłką/ pomknioną MurzNT 130 (*Linde*); A tedy to był dzień przyrządzanny i sobbota się rošwytała MurzNT Luc 23/54, Ioann 19/42].

MP